

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCCCCXLVII. ad annum MDXXVII.

Parisiis, 1644

XIII. De veneratione sanctorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15644

XIII.

ANNO
CHRISTI
1527.

Vt abyffus abyffum inuocat, & in aliud scelus ex alio labimur, in eam demum hareticus incidit insaniam, vt qui piis animabus, quæ purgatorio detinentur, suffragia viuorum adimit: vicissim quoque viuos sanctorum, qui in cælis sunt, defraudet auxiliis: quasi vel preces nostras non audiant, vel nostris calamitatibus non tangantur: quasi diuinæ clementiæ deroget, quod qui Christo ministrauerit, hoc honore dignus habeatur, vt pro ceteris intercedat. Sed quam fit primum horum non modo veritati sed scripturis quoque dissonum, facile intelligit qui beatis peruium esse non ignorat omni formæ illud diuinitatis speculum, in quo quidquid eorum interfit illucescat. Et si neque desint nobis angeli Gabriele Danielis, Raphaele Tobia: haudquaquam fegniore, qui nobis ab exordio precum nostrarum affideant, vt illis mox offerant, quorum suffragium imploramus. Nec pigrius quam olim præueniant principes coniuncti psallentibus, e quorum manibus ascendat fumus aromatum de orationibus sanctorum. Porro quod ad secundum attinet, qui fieri potest vt nostris non afficiantur incommodis, quorum nunquam excidit caritas, quibus tantum gaudium in caelo super vno peccatore pœnitentiam agente? Abraham, cum hic diuersaretur, pro salute Sodomitarum apud Dominum semel & iterum, quinimo & sapius, interpellauit, vt pro certo iustorum numero, qui inter eos reperiretur, toti parceretur ciuitati. Annunc cum caelo gloriosus regnat, vsque adeo refriguit eius caritas & immutata est, vt immemor filiorum suorum factus, non oret pro iis, qui in hoc procelloso mari adhuc constituti diris iactantur mundi fluctibus? Nec enim a beatorum communione (quorum alter alterius membra sumus) possumus aliquando separari, quin auctiore nobis caritate consulant, quam cum terrena nobiscum conuersatione tenerentur. Hinc angelus ille Zachariæ, & Ieremias iamdudum in sinum Abrahamæ receptus, multum orant pro populo & vniuersa sancta ciuitate, & pro pœnitentis impietate orabit omnis sanctus in tempore opportuno. Nihil autem diuinæ benignitatis vel omnipotentiae deperit, quæ summa & incomprehensibili sapientia infima quæque per intermedia moderatur & regit: neque minus vnus est mediator Dei & hominum Ie-

Sanctorum
communio-
nem in
symbolo.

Conciliū
Aurelia-
nenſis cap.
23. alias 29.
De confec.
diſt. 3. cap.
Rogatio-
nes.
Baſilius.

ſus Chriſtus, ſi iuxta ſacram Aurelianenſis Concilii atque aliorum complurium inſtitutionem, litanis ad aliquos ſanctorum conuertamur, Chriſto tamen accepta ferantur omnia: per quem omne id genus interueniendi munus ceteraque in humanum genus beneficia deriuentur. Abſit igitur, vt tanti ſint apud aliquem hæreticorum præſtigia, vt cum Manichæis, Cathariſ, Bohemiſ, & Valdenſibus, beatis illis cæleſtis aulae proceribus (ex quibus non ſecus ac ex igne ſplendor, odor ex vnguento, noſtra omnium diminat vtilitas) cultum exhiberi non ſinat: dicata martyribus templa ſubſannet, dies feſtos inſcribi, & eorum (vt aiunt) paſſiones palam in eccleſia legi, cachinnis infeſtetur. Pluris ſit ſacrorum Conciliorum auctoritas: quibus ſi quis pertinacius obſtiterit, hunc pœniſ in hæreticos a iure ſtatutis declaramus coercendam.

ANNO
CHRISTI
1527.

XIV.

De confec.
diſt. 3.
cap. Perla-
rum.
Et cap. Ve-
nerabiles.
Gregorius
ad Secun-
dinum.

Si tam candide quam curioſe hæreticus ea loca perlustraſſet, quibus ſcriptura paſſim ab idolorum & ſimulacrorum cultu reuocat, nequaquam certe tanto ſtrepitu Chriſtianos ab imaginum honore deterreret. Neque enim dum catholicus quiſpiam ſanctam Chriſti veneratur imaginem, aliquod numen illi ſubefſe putat, aut quaſi Deum colit: ſed ob recordationem Filii Dei, vt in eius amore recaleſcat, cuius imaginem videre deſiderat. Et nos quidem non quaſi ante diuinitatem, ante imaginem proſternimur: ſed illum adoramus, quem per imaginem aut paſſum, vel in throno ſedentem, recordamur. Et dum nos per ipſam picturam quaſi per ſcripturam ad memoriam Filium Dei reducimus, animum noſtrum de reſurrectione lætificat, aut de paſſione mulcet, non maiore quidem idololatriæ periculo, quam cum in nomine Ieſu omne genua flectitur cæleſtium, terreſtrium, & infernorum. Quem enim vocula curſim auribus inſinuat, hunc eundem fidelibus oculis imago ſedulo re præſentat. Accedit & ex imaginibus alia non inferior vtilitas, idoneum videlicet atque accommodum indoctæ plebi rudimentum: vt cum ſacratiffimæ virginis Mariæ, aut ſancti cuiuſquam imago ſeſe offert, ea velut archetypo ad propoſitæ ſanctitatis imitationem & veram vtcumque pietatem rudi quadam introductione ſimplex populus anime- tur. Et ſepoſita tantisper diſtractione dum ad vnius imagi-